

MAEGT, Johan de (Beert 24 september 1876 –
Halle 23 maart 1938).

Was de zoon van een timmerman, studeerde aan de
normaalschool in Gent en werkte als onderwijzer in

de gemeentescholen van Schaarbeek van 15 maart 1897 tot aan het begin van de Eerste Wereldoorlog. De Maegt week uit naar Nederland, waar hij in Middelburg (Zeeuws-Vlaanderen) een Belgische school voor vluchtelingenkinderen oprichtte en bestuurde. De Maegt stichtte er ook het **Werk der Vlaamsche Oorlogsmeters** waarvan hij, wegens het vele werk, de leiding overdroeg aan Anna de Vos in Den Haag. De Maegt toonde zich partijganger van de Belgisch loyale **flaminganten** (**passivisme**) aan wier krant **Vrij België** hij van bij de aanvang druk meewerkte. Zijn impressies uit die tijd hebben documentaire waarde voor de geschiedenis van de vluchtelingen en de sfeer in de Eerste Wereldoorlog. Hij publiceerde ook in andere Vlaamse bladen die in Nederland verschenen.

Op 1 januari 1919 werd De Maegt door Julius Hoste(jr.) aangesteld als redacteur van *Het Laatste Nieuws* in Brussel (hij had al in 1912 aan de liberale krant meegewerkt, net als aan haar zusterblad *De Vlaamsche Gazet van Brussel*). Ook zijn jongere broer Joris, die activist (**activisme**) was geweest, werd redacteur van *Het Laatste Nieuws*; hij zou na de Tweede Wereldoorlog redactiesecretaris bij *De Standaard* worden. De Maegt werd algemeen verslaggever en kreeg weldra ook de leiding van de rubriek "Kunst en Letteren". In *Het Laatste Nieuws* van 2-3 februari 1919 verscheen zijn eerste "Verloren Hoekske" onder de schuilnaam van A. Rannah, een rubriek die hem zeer bekend zou maken. Het laatste van deze vrijwel dagelijks verschijnende cursiefjes is gedateerd op 28 februari 1938. Onder verscheidene schuilnamen (Sante Kwante, Huib Utenboecke, Nele Klauwaerdinne en andere) werkte hij nog mee aan andere bladen, onder meer *De Zweep* en *De Haagsche Post*, en aan de Vlaamse radio-omroep. In het radicaal-flamingantische satirische weekblad *Pallieter* schreef hij onder meer de "Opstellen van 't Pallieterken" en de bijdragen van "Marieken".

De Maegt, die een groot taalliefhebber was, wordt beschouwd als een der eerste Vlaamse cursiefjes-auteurs met literair niveau, zeer gewaardeerd door Herman Teirlinck die zijn eerste verzamelbundel inleidde. Er volgden, postuum, nog vijf bundels waarvan bekend is dat zij veel invloed uitoefenden op latere auteurs in het genre, onder wie Louis Paul Boon. De Maegt zong graag de lof van zijn Brabantse land, voor hem het hart van Vlaanderen. Ook in zijn literaire beschouwingen en interviews toonde hij zijn liefde voor het volksleven en propageerde hij de Vlaamse cultuur bij een breed publiek. In zijn beginperiode schreef hij ook gedichten, bijvoorbeeld *Het Lied van Nele* dat door Emiel Hullebroeck tot een lange tijd zeer populair lied werd getoonzet ("Mijn taal is de zon van mijn gaarde...").

WERKEN: *De kleine almanak van Brabant*, I-II, 1937-1939; – *Het boek van Mandineke*, 1943; – *Ontmoetingen, interviews*, 1943; – *Het lied van bosch en hei*, 1943; – *De vijf horizonten*, 1943; – *Uit het leven*

van A. Hans, 1943; – Woeloes wonderbare jachterijen, 1948; – Een fietstocht naar de grens, 1996; – Schuilend in Middelburg. Een bundel opstellen uit Vrij België 1915-1916, 1997.

LITERATUUR: H. Teirlinck, 'Inleiding', in *Dit is de kleine almanak van Brabant*, 1937; – M.S. (= Maarten Stoffels), 'Herdenking Johan De Maegt', in *De Standaard* (25 maart 1939); – H.B. (= Herman Bossier), 'Verschopte moedertaal', in *De Standaard* (26 februari 1968); – J. van Bergen, 'Maegt, Johan, De', in *NBW*, XII, 1987; – J. van Bergen, 'Cyriel Buysse en de vluchtelingen', in *Mededelingen van het Cyriel Buysse Genootschap* (1992); – id., 'Johan de Maegt, zanger van het Pajottenland', in *Hallen-sia*, jg. 14, nr. 1 (januari-maart 1992).

GASTON DURNEZ*